Anul 35 Bucureşti şi Orăştie, 8 Iulie 1937. CENZURAT Nr. 17.

LIBERTATEA

Foaie pentru săteni şi muncitori, întemeiată la Orăştie în anul 1902

Director sufletesc: † Dr. ION I. MOŢA Director vremelnic: Pr. IOAN MOŢA	Cererile de abonare şi banii pentru foaie se trimit pe adresa: Admin. „LIBERTATEA" Moţa BUCUREŞTI I., Calea Victoriei 63.	„Libertatea" este: Proprietatea familiei moştenitoare a lui Ion I. Moţa ABONAMENTUL: 120 lei pe an, 60 lei pe 1/2 an şi 30 lei pe 1/4 an	Orice scrisori pentru Redacţie să se trimită pe adresa: RED. „LIBERTATEA", ORĂŞTIE jud. Hunedoara	Apare în fiecare Joi 2 lei

PREZENT!

(Scrisoarea I urmare)

„CEI CE AU CĂZUT UCIŞI DE GLOANŢELE DUŞMANE,
„PĂŞESC ÎN RÂND CU CEI CE AU RĂMAS!.."

(Cântec legionar)





Aşadar noi luptăm, noi cădem aici, pentru apărarea legii *noastre* strămoşeşti, pentru fericirea neamului românesc, pentru învierea lui prin lupta Legiunii, prin noua zidire ce i-o aduce Căpitanul. Fapta noastră e o piatră de unghiu a acestei noi zidiri legionare româneşti, zidire care, — urmând voinţa sorţii, care aşa a fost încă de pe vremurile de legendă ale Meşterului Manole, a cerut *îngroparea noastră* în temeliile pe care, de-acum, veacurile nu le vor mai putea dărâma!..

Iată pentru ce m'am despărţit acum şi eu de cei scumpi mie, de ce nu voiu mai fi printre voi trupeşte, iubiţi camarazi şi cetitori ai „Libertăţii".

Dar un cântec legionar spune atât de frumos:

„Cei ce au căzut ucişi de gloanţele duşmane,
„Păşesc în rând cu cei ce au rămas!.."

Deasemenea legionarii ştiu bine, că atunci, când la adunarea frontului legionar se face *„apelul morţilor"*, adecă strigarea luptătorilor morţi în lupte, toţi legionarii răspund, cu putere şi credinţă, în locul celui care nu mai are glas:

„P R E Z E N T!.."

Adecă, cel plecat şi chemat acum la apel, nu este cu adevărat plecat dintre cei rămaşi în viaţă, ci el *este prezent*, este viu în sufletele tuturora.

Răspund şi eu astăzi, prin această dragă gazetă a mea, celor cari m'au iubit şi cari se îndurerează de plecarea mea trupească dintre ei:

„P R E Z E N T!"

Sunt cu voi! Sufletul meu nu v'a părăsit!..

Şi iată, ca să vă dau dovada, să vă fac poate bucuria rămânerii mele printre voi, am scris în zilele de luptă trăite de noi pe pământul spaniol, mai multe răvaşe către voi, iubiţii mei camarazi şi cetitori ai „Libertăţii". Am scris destule, pentru ca să aveţi de acum înainte, în fiecare săptămână, vreme de mai mulţi ani, în paginile acestei „Libertăţi", dragi mie şi vouă, câteva rânduri de-ale mele, prin cari voiu poposi în sufletele şi în gândurile voastre. Ca să mă aveţi astfel şi mai mult alături de voi, dacă acest stat la sfat cu mine, vi-a fost drag...

Eu păşesc aşadar mai departe în rând cu voi cei cari aţi rămas. In fiecare săptămână »Libertatea« mă va aduce alături de voi, pentru a vă vorbi şi despre lucruri mai mici şi despre altele mai mari, pentru a vă povesti crâmpee din luptele noastre, dar mai ales pentru a vă cere aceea ce noi am avut în cea mai mare măsură şi aşteptăm dela voi în măsură şi mai mare:

Dragoste şi credinţă deplină în Căpitan şi în Legiunea lui, în Legiunea noastră!

Lisabona (Portugalia) la 3 Decembrie 1936, în ziua plecării noastre pe pământul spaniol.

† Ion I. Moţa.

La ai noştri 10 ani

Implinindu-se la 24 Iunie 10 ani dela înfiinţarea »Legiunii«, ziarul »Buna Vestire«, la care scriu pene alese şi luminate, ca a profesorului universitar DRAGOŞ PROTOPOPESCU, unul din directorii ziarului, MIHAIL MANOILESCU fost ministru şi guvernator al Băncii Naţionale, stăpânul minunatelor mine şi ateliere dela Şorecani (j. Cluj), — profesorii universitari NAE IONESCU şi TRAIAN BRĂILEANU, şi alţi mulţi, — Buna-Vestire a scos un număr sărbătoresc, prin care s'au rostit foarte mulţi bărbaţi politici şi scriitori aleşi, despre Legiunea noastră, şi cele înfăptuite de ea în aceşti cei dintâi 10 ani. Vom da măcar părţi alese din cele scrise în »B.-Vestir« din acest prilej. Iacă ce a scris în acest număr sărbătoresc al creştinului ziar, d. NAE IONESCU, profesor universitar, unul din cei mai luminaţi scriitori şi drept gânditori ai timpului. D-sa scrie: (Cuvintele prea înalte pentru priceperea cetitorilor noştri ţărani şi muncitori, le traducem în grai poporal):

SUB SEMNUL ARHANGHELULUI

Dintre toate mişcările cari, dela războiu încoace — pentru a nu vorbi decât de cele din zilele noastre, — au încercat să organizeze destinele (rosturile) naţiei noastre, nici una nu s'a aşezat mai sigur în MATCA ISTORIEI româneşti, ca cea a tinerilor cari stau sub ocrotirea Arhanghelului cu sabia de foc.

Este adevărat că ei au avut norocul să se ridice la viaţa comunităţii în momentul UNIC în care e deajuns să fii CU ADEVĂRAT ROMÂN, pentru ca ţinuta ta, să-ţi dea înfăţişare împărătească! Dar când te gândeşti că atâtea aşezări şi formaţiuni politice — cu o tradiţie »mare« şi cu o experienţă »bogată« — şi-au ratat (înfundat, încheiat) misiunea lor revoluţionară şi s'au împotmolit repe de înapele stătute, cari nu dau decât cel mult o vedere de broască, trebue să începi a înţelege, că gestul rodnic a tânărului, dar pentru asta nu mai puţin bărbatului lor Căpitan, trece dincolo de îndemânare sau talent, şi devine răsfrângerea singură a unui destin (a unei chemări tainice).

Trebue să spun aci şi astăzi, celor de vârsta mea — şi dacă îmi e îngăduit şi celor mai bătrâni decât mine, — CĂ PÂNĂ ACUM MIŞCAREA ACEASTA NU A GREŞIT NICIODATĂ!

Destul, — ca să ne facă să înţelegem, că pe tinerii aceştia, cari merg chiuind în luptă şi în moarte, nimic nu-i va abate din drumul lor; nici violenţa (furia cuiva); nici trădarea; nici linguşirea, nici corupţia (încercarea de a-i cumpăra), nici ademenirea, nici prigoana. Căci nu merg drumul LOR, ci DRUMUL NAŢIEI, care e al mântuirii, pentrucă pe el străjuieşte Dumnezeu!

Iar celor mai îndărătnici le voi spune: că a trecut ciasul în care adeziunea (sprijinirea) noastră putea să însemne isbândă, şi împotrivirea noastră înfrângere! De întâlnirea noastră cu tinereţea legionară, nu mai atârnă astăzi decât bucuria de a fi văzut din vreme »lumina cea adevărată«! — şi... un apus fără fulgere.

Căci încă odată: VICTORIA LEGIONARĂ INAINTEAZĂ CA O NECESITATE (trebuinţă) de destin!

Iar a te împotrivi ei, însemnează a lua istoria în răspăr.

NAE IONESCU

Mâna lui Dumnezeu

asupra oamenilor şi a popoarelor, în ciasul primejdiei

Am simţit mâna lui Dumnezeu deatâtea ori în viaţa mea asupra capului meu, — şi am văzut-o de atâtea ori asupra neamului nostru românesc...

Era România scufundată în oceanul de durere şi de jale, în marele războiu... Ajunsese ca, conducătorii ei, după ce pierduseră jumătate de ţară, să-i propună a se retrage în „Triunghiul morţii", (colţişorul de ţară ce-i mai rămânsese necutropit de duşmani, judeţul Iaşi cu cele 5—6 din jurul său), aşteptându-şi acolo lovitura de graţie... Era să fie acel „triunghiu al morţii", rugul lui Avram, pe care avea să-şi pună jertfă pe singurul şi prea iubitul său fiu... Dar D-zeu, care era pe-aproape în clipa cumplită, opri mâna lui Avram de a-şi junghia pe dragul său copil, ceeace ar fi fost pentru el, ca şi cum ş'-ar fi împlântat cuţitul şi în propria inimă. Aşa fu Dumnezeu şi lângă neamul românesc, când era să se aducă pe sine jertfă în „triunghiul morţii"... Nu-l lăsă să ajungă cumplitul ceas, ci văzându-l gata şi pentru aşa ceva, — întoarse foaia norocului lui, şi-l duse la fericita şi nevisata mărire a dublării hotarelor sale, învăluite în soare ceresc!..

Aceeaşi mână a lui D-zeu ţin eu că o văd şi asupra Spaniei creştine şi naţionale, care ajunsese, numai nainte cu puţină vreme, să se întrebe, dacă nu-i va cădea sabia din mână şi valul negru al prăpădului comunist, să se înalţe şi să se reverse peste ea toată, înecând-o?! Căci de luni de zile nu mai putea face un pas înainte, — ba făcuse cam mulţi înapoi... In desnădejdea lor, oamenii începuseră a vorbi de „incapacitatea" lui Franco de nevoia de a-l înlocui, — ba unele ştiri spuneau, că însuşi F r a n c o ar fi trimis ştafeţi la Italieni şi Germani, vestindu-i, că de nu-i trimit ajutoare hotărîtoare, va fi silit a se retrage şi a-şi părăsi chiar ţara!...

Atunci însă, iată mâna lui Dumnezeu se arătă peste încercaţii luptători — stricând de cap pe cel mai mare dintre vrăşmaşii credincioşilor din Spania! D-zeu făcu pe conducătorii Rusiei roşii, a vedea roşu înaintea ochilor, şi pentru asta a se mânca ei între ei, prin uciderea a sute, chiar a mii de fruntaşi ai armatei, cu care spăriau pân'aci lumea şi făcuseră pe Franţa se iee pe Rusia tovarăşă de arme, pe marele bulevard al vieţii popoarelor. Azi chiar Francezii se întreabă desmeteciţi: pe cine răzimăm noi cu astfel de „tovarăşi"?

Aceasta este cât o cădere a sabiei a r m a t e i roşii din mâna ei! Cine să mai ţină cu tărie în mână acea sabie, în faţa duşmanului din afară, —

— URMAREA ÎN PAGINA 2 —

Viața legionară

CONSFĂTUIRE DE ȘEFI DE JUDEȚE

Dumineca trecută, 4 Iulie, Șefii de județe legionari din Regiunea a VIII-a (județele Bihor, Cluj, Turda, Alba, Hunedoara și Arad), au ținut consfătuire la Deva. A venit Comandantul Regiunii dl Dr. Ioan Banea (Cluj) și șefii județeni toți cu unii dintre ajutorii și sfetnicii lor. Din jud. Hunedoarei au venit, pe lângă Șef și Inspectorul legionar dl Coștea, apoi șefii de plase. — S'a ținut o camaraderească consfătuire, dând fiecare raport despre starea în județul său, — și cu bucurie s'a aflat, că mișcarea legionară sporește în chip îmbucurător și se adâncește. Nu se clatină nimenea, nu se uită peste gard în curtea „partidului“ cutare vecin, lacomind la „binele“ cu care acela se laudă, nici râvnind la „norocul“ lui de a veni la „putere“. Legionarul e mulțumit a fi legionar și așteaptă cu inimă curată ziua când cuvântul Legiunii va trage greu în cumpăna conducerii acestei țări, — dându-i altă înfățișare, mai aproape de Dumnezeu și de omenie.

Șefii de județe au adus date despre sporul cuiburilor și a membrilor, cari au întrecut așteptările Conducătorului Regiunei.

S'au luat fel și fel de înțelegeri pentru programul de muncă din vara asta și măsuri pentru inspecțiile ce trebuesc ținute!

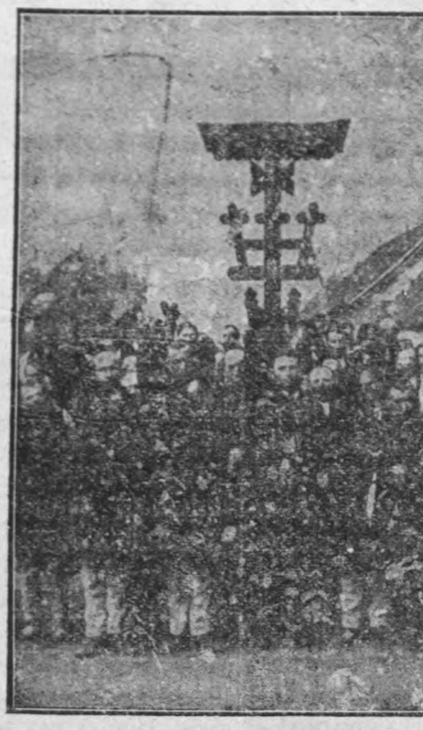
Totul a decurs în cea mai frumoasă însuflețire și nădejde bună, pe care o vestim tuturor camarazilor legionari. Să fie cu inim'le înălțate, căci — „cu noi este Dumnezeu“...

Inimă plină.

*

— DIN JUDEȚUL MUREȘ — CLACĂ LEGIONARĂ

Peste Mureș, în dreptul comunei Vidrasău, este un pod plutitor. Cu timpul Mureșul s'a înfundat și podul nu a mai putut circula. Deregătoriile au încercat în câteva rânduri, cu un număr de peste 100 brațe de muncă, să desfunde Mureșul și să pună podul din nou în folosință, dar n'au reușit. Atunci un număr de 30 legionari s'au hotărât ei să ajute această lucrare. Și în ziua de 12 Iunie, dimineața la ora 6 au început lucrul, rugându-se lui Dumnezeu să le ajute. Și ceeace nu s'a putut face până acuma, au făcut legionarii, cu ajutorul celui de sus. Seara la ora 6 Mureșul a fost desfundat, și carele oamenilor au putut trece cu ușurință pe podul plutitor. Incă un „discurs“ legionar. Au luat parte la această lucrare o parte din legionarii din comunele: Petea, Vidrasău, Șăușa, Căpuș și Oroiu.



Vedere dela sfințirea troiței și fântânii din VIȘTEA DE SUS, despre care am scris în Nr. 23 al gazetei

*

SFINȚIRE DE MONUMENT.

In ziua de 21 Iunie s'a sfințit în comuna Valdei un monument al eroilor, ridicat de cărturarii din comună. La această adunare au luat parte legionarii din comunele: Petea, Oroiu, Căpuș, Sămărghia, Dileu, Oarba, Săușa. In numele ofițerilor de rezervă a vorbit dl comandant legionar Coriolan Matei, spunând, că dacă azi se sfințește amintirea eroilor din marele răsboiu, nu e permis ca să ne culcăm pe o ureche. Lupta urmează și azi și noi toți suntem obligați să stăm cu ochii ațintiți la dușmanii din afară și dinăuntru, cari vreau stricarea scumpei noastre țări.

*

EXCURSIE LEGIONARĂ

Legionarii din orașul Tg. Mureș, au făcut în ziua de 27 Iunie o excursie (călătorie) pe Valea Gurghiului, până în vârful munților Lăpușna, încărcați pe două camioane mari, cari i-au dus până la poalele muntelui. De acolo, pe jos, s'au urcat până în vârf, la casa de vânătoare, unde au ținut o ședință, în mijlocul codrului „frate cu Românul“, rugându-se lui Dumnezeu pentru biruința Legiunii. Excursia a fost condusă de dl comandant legionar Coriolan Matei.

*

SFINȚIRE DE TROIȚĂ

Legionarii din comuna Vătava au ridicat o sf. troiță, întru amintirea scumpilor noștri eroi Ion I. Moța și Vasile Marin. Troița s'a ridicat pe cheltuiala legionarilor din comună, de sub conducerea vrednicului lor șef Vasile Covrig. Au luat parte la această mare sărbătoare toți cărturarii din cercul cultural al notariatului Vătava, românii din satele apropiate și legionarii din Tg. Mureș, Reghin, Răstolița, Porcești și Petriș. Sfințirea s'a făcut în ziua de 29 Iunie. Au cinstit cu ființa lor de față sărbarea, soții „Astrei“ și a FOR-ului din Reghin. Au vorbit preamărind virtuțile străbune, vitejia și credința în Dumnezeu; Pr. Pavel Șendrea, Dr. Eug. Nicoară, Dr. V. Niculescu, P. A. Boțianu, Mihai Moldovan, David Lazar. Legionarii din județ au fost înfățișați prin comandantul legionar E. Matei și 30 legionari din Tg. Mureș și Reghin.

*

INSPECȚIE

Intre 26 și 30 Iunie dl profesor Eugen Ceontea, șeful județului Mureș, a vizitat mai multe comune din plasa Reghin, unde a dus cuvântul Căpitanului oamenilor și legionarilor, cu prilejul împlinirii alor 10 ani dela înființarea legiunii.

Bun vestitor

Mâna lui Dumnezeu (urmare din pag. 1)

când capii armatei trebue să se spioneze ei între ei, să nu mai creadă unul într'altul, să aibă teamă unul de altul? Pe cine să mai trimiți, plin de neagră ură și de fanatism sălbatec, să umple tranșeele comuniste din Spania, și acolo să lupte „cu nădejde“ în țara cea dela spate, de departe?...

Inșiși luptătorii comuniști aflători în Spania, ce dor de luptă crunță să mai aibă, auzind de cele ce se petrec, „acasă“, în Rusia lor roșie, roșită azi de atâta sânge a capilor armatei?

In acest timp naționaliștii se inviorară și se ridicară furtunoși! Bilbao căzu! Sufletul luptătorilor creștini se înălță ca o flacără mare ajungând până la cer, — în vreme ce batalioane întregi de comuniști, trec la naționaliști, predându se lor.

Numai un scurt văzător nu întrezărește căderea sabiei, ca și a sufletului, la comuniști, — cu urmările lor.

E mâna lui Dumnezeu peste luptătorii creștini din Spania, tocmai prin ce se petrece — în Rusia! Și această mână a lui Dumnezeu nu-i va mai părăsi pe credincioșii Spaniei, până ce — vor izbândi!..

— Iar un deget alui D-zeu, din mâna cea ținută asupra poporului spaniol, să știi legionari, că e întins și asupra noastră, cari au stropit acele câmpii de luptă, cu sânge sfânt românesc legionar...

Prot. IOAN MOȚA

(Articol scris în numărul sărbătoresc al ziarului „Buna-Vestire“ la împlinirea alor 10 ani dela întemeerea Legiunii“.)

„Sfântă tinereță legionară!“

— Duiosul cântec legionar —

Sfântă tinereță legionară,
Cu piept călit din fier și sufletul de crin,
Iureș ne înfricat de primăvară
Cu fruntea ca un iezer carpatin...

Să strângă frontu-acei cețvor să moară
Pentru salvarea 'ntregului popor!
Veniți! O Românie nouă să răsară
Din jertfele de sânge-a tuturor!

Drapelul sus! — și rândurile strânse
Legiunea trece 'n viu și aspru pas,
Cei ce au căzut uciși de gloanțele dușmane
Pășesc în rând cu cei ce au rămas!

*

Dar jertfele sfinte, azi pururea în noi,
Jertfele ne-au mântuit!
Și cresc din morminte Martirii-eroi,
Neamul se naiță sfințit!

Azi sfintele oase le-am pus temelii
Vajnice neamului Dac,
Și ele înfruntă de-acum veșnicii,
Stânci tencuite cu veac!..

— Din acest cântec legionar și-a scos Ionel Moța frumoasele și mult grăitoarele versuri, cari i-au plăcut așa de mult, încât le pune, cu cuvânt de scriptură în fruntea articolelor sale ce publicăm:

„Cei ce-au căzut uciși de gloanțele dușmane,
„Pășesc în rând cu cei ce au rămas!..

Adecă: Cei ce au căzut în lupte, nu-și părăsesc camarazii cari n'au căzut, — ci, rămânând printre ei, PĂȘESC ÎN RÂND CU EI. Așa să știe cei rămași și aproape să-i simtă!..

Ce frumuseță de gândire și simțire...

DE TOATE

POT AUZI ȘI „SURZII“.

Se știe că omului îi slăbește auzul cu vremea, cu vârsta, încât pare cu timpul „surd“. Știința mai nouă dovedește, că surzenia numai rare-ori e deplină, dar de cele mai multe ori poate fi ajutată. A dovedit Societatea de telefoane din Londra, care a pregătit un aparat (o mașinărie), care să mărească puterea sunetului ce vine prin telefon de departe, și a băgat de samă, că cu ajutorul acelui sporitor de glas „surzii“ cari nu-s surzi de tot, adecă cu timpanul urechii spart, sau născuți surzi, — pot auzi și ei ce li se spune prin telefon de departe. Când vorbește sau ascultă un om cu auz regulat, telefonul merge ca pentru toată lumea; când vine un om cu auz greu sau chiar asurzit de vârstă, — se apasă pe un buton și prin aceea se dă putere împătrită sau mai mult, aparatului vorbitor, și „surdul“ aude...

*

ȚIN LA OLALTĂ ȘI SE APĂRĂ.

și paserile cerului, pe cari le ai socoti fără minte în inimă. Ba se pare că au și graiu de se înțeleg între ele. Altfel cum ai pricepe întâmplarea pe care o povestește un moșier din Australia:

Intr'o zi, spune el, văzui că o pisică a prins un graur și se retrăsese cu el în gură lâng'un zid, privind cu ochi sclipitori în jur de sine, nainte de a-și începe ospățul. Dar n'avu timp, căci cum graurul se zbătea și țipa (striga) deznădăjduit din gura ei, — iacă vre-o 20 de graurii se coborâră în zbor grăbit spre locul de unde venea plânsul fratelui lor nenorocit și se repeziră ca pe comandă, asupra pisicei, fiecare silindu-se s'o ciocnească cât mai bine în cap, încât pisica, amețită de lovituri, scăpă prada, și graurii se înălțară în zbor, încruntați dar biruitori.

Nu înțeleg aceste paseri mici? Ba da. Se vede că le-a dat D-zeu și lor: minte, inimă și grai, în felul lor...

*

CÂTE VIEȚI S'AU STINS ÎN RĂZBOAIE, NUMAI DELA HRISTOS ÎNCOACE?

O statistică (numărătoare) făcută de slujbașii dela Societatea Națiunilor (cari și așa altceva mai bun n'au de făcut), — arată, că după datele adunate de ei dela Statele membre ale Societății: In veacurile mai apropiate de nașterea lui Cristos, când nu erau armele ucigașe de azi, — pieream câte 5000—10.000,—15.000 de oameni și bătălia se încheia. La vederea atâtor morți, cel mai slab se da bătut și înceta lupta. Numai încoace, pe vremea vitejilor regi ai Franței, de vre o 200 de ani încoace, numărul morților a crescut la sute de mii: La Austerlitz 25.000; la Lipsca 120.000, în al Crimeei 750.000 în cel american 700.000; în cel rusojaponez 625.000, — până veni nebunul război din urmă, care curmă 10 milioane de vieți. In cel viitor, de s'or ridica numai 5—6 împărății una asupra alteia, va potopi peste 50—60 sau și 100 de milioane!

S'a făcut socoteala cheltuelilor războaielor și s'a aflat, că au fost atât de mari, că de fiecare cap de om s'a venit o cheltuială de 800.000 Lei!

Dă-le, Doamne minte oamenilor, să înceapă a trăi cu gândul la Tine, — și nu vor mai fi așa prăpăduri de vieți și averi.

Sfințirea fundamentelor noului Sediu al Legiunii la BUCUREȘTI

Fel nou de a »sărbători« un început de lucru mare. — In laturi vorbăria; la rost brațele! Și — gândul la D-zeu!

Scriam în numărul trecut despre „CLACA DELA BUCUREȘTI“, arătând de ce lucru mare e vorba, și cu ce voie bună el se pornește. Joi la 1 Iulie (săptămâna trecută), după ce locul pentru fundamente a fost săpat, — s'a făcut, cu închinare lui D-zeu și cu suflet legionar, așezarea petrii de temelie, pe care să se înalțe fundamentele măreței clădiri.

Și alții fac astfel de sfințiri de temelii, cu vorbiri, cu banchete, cu mâncare tată. — Legiunea s'a deosebit și aici de lumea cealaltă, prea vorbitoare și banchetuitoare. Din cele ce vom arăta se va vedea.

Serbarea de sfințire nu a fost pusă, ca altele, pe nainte de prânz, urmând după ea așezarea la masă mare și bogat încărcată, — ci a fost pusă pe ora 7, spre seară, având a urma după ea îndată — începerea MUNCII, cu echipa de noapte, cu încordarea brațelor la trudă!..

Încă de pe la ora 6, pâlcuri-pâlcuri se adunau oamenii din toate părțile spre strada Imprimeriei (la spatele „Monitorului Oficial“), iar aproape de 7 nu mai puteai înainta prin mulțimea adunată. In fața sediului (casei dlui General Cantacuzino), se zidește un palat, mai la dreapta se înalță câteva etaje noi pe clădirea „Monitorului Oficial“. Ei bine, pe ferestrile în lucrare și colo și dincolo, se urcaseră zeci și sute de privitori! La celelalte case asemenea, ferestrile și podurile pline, căci toți voiau să vadă slujba dela Legiune și să audă bine ce se va vorbi acolo. Dar cei ce la vorbiri sforăitoare și lăudăroase s'au așteptat, foarte s'au înșelat. Aci a fost ceva cu totul altfel: legionăresc!

Lângă locul larg săpat pentru fundamente, e pusă masa pentru sfânta slujbă. Patru preoți în frunte cu prof. univ. Dr. Cristescu, așteaptă să înceapă serviciul. Lumea s'a închegat de jur împrejur.

Când a bătut ceasul, și D. Corneliu Z. Codreanu, Căpitanul, a arătat că se poate începe închinarea, — atunci d. GH. CLIME, Comandantul legionar al Bunei Vestiri, a dat miilor de legionari ce erau rânduiți, comanda: „Drepți! Pentru onor!“ Un codru de mâni s'au ridicat dela pept spre cer, salutând pe Căpitan și pe d. General Cantacuzino, care se ivise în fereastra casei dsale, întremat și fericit că poate saluta și privi în curtea casei sale această mulțime de furnici harnice, hotărâte la lucru cât de greu pentru viitorul Legiunii și prin ea a neamului nostru scump românesc!

Preoții Dr. Cristescu, Dumnecă Ionescu, Dum. Imbrescu și Mihailescu (dela bis. Gorgani), fac slujba sfințirii apei un cor de legionari și legionare dă răspunsurile foarte evlavios, — apoi cântă foarte mișcător: „IMNUL (cântecul) MAIADAHONDEI“ cel zguduitor de inimi... De Majadahonda aduc aminte nu nu numai cei 5 legionari cari au luat parte la cumplitele lupte de acolo, ci și cei căzuți acolo, prin aceea, că chipurile mari, (icoane), alui Ionel Moța și Vasile Marin erau ținute înaintea frontului de legionari, icoana luminoasă, în haina lui albă, port național, alui Moța, ținând o părintele Dumitrescu, iar pe a lui Marin, Comandantul legionar Tr. Puiu... Așa că ei păreau și ei de față...

Căpitanul coboară în locul săpat și așează în piatra de temelie „HRISOVUL“, cartea de pomenire a sfințirii și începerii lucrului de azi, — care spune lumilor ce vor să vie și vor desgropa vreodată aceste fundamente:

CAMARAZI!

„Un nou semn, peste vremuri, a voinței și puterii legionare!

In temeliile lui am adus și am zidit piatră din vechea Cetate Romană alui Traian, Tropeum Traiani (Adam Clisi) din Dobrogea, din uriașul monument de muncă, credință și avânt, ridicat peste trupurile soldaților căzuți în lupte...

„Această piatră, zidită în temelia casei noastre, înseamnă atingerea între cele două feluri de legionari din lume: Legionarii ROMANI și Legionarii ROMANI.

Fie cu binecuvântarea celui de sus! 1 Iulie 1937, la temeliile Sediului Legionar:

Corneliu Z. Codreanu.

In vreme-ce cartea de pomenire se așeza în piatra cea de nezdrobit, corul preamărea pe Dzeu chemând binecuvântarea Lui peste munca ce va începe și palat cu rost sfânt va dura..

Apoi, după obiceiul legionar, ca la întruniri să se strige „apelul“ legionarilor, începându-se cu numele scumpilor legionari căzuți în lupta pentru Legiune, s'a făcut și aci apelul (strigarea), începându-se cu: ION MOȚA!

și legionarii de față răspund în locul celor ce lipsesc, dar din cer spre el privesc:

— PREZENT!
— VASILE MARIN!
— Prezent!
— Sterie Ciumetti!
— Prezent!
— Christache Teodorescu!
— Prezent!

și ceilalți scumpi inimilor lor, pe cari îi doresc, îi simt a fi între ei, „prezenți“!

De încheere s'a cântat bine simțitul cântec: „SFÂNTĂ TINEREȚE LEGIONARĂ!..“ de toată lumea de față!..

A fost o sfântă contopire de suflete, și fiecare cuvânt cântat, era ca un jurământ de credință pentru sănătoasa mișcare și a ei mântuitoare lucrare!

— Iar pe când lumea care știa cum e pe alurea la astfel de prilejuri, se aștepta la vre-o vorbire sforăitoare, — Căpitanul salută cu căldură lumea legionară adunată și toți înțeleseră rostul salutului... Incheerea. D. Comandant Clime, porunci iarăși „PENTRU ONOR!“ Căpitanului și dlui General Cantacuzino, care privea încă din fereastră, — și toată lumea salută respectuoasă, în vreme ce echipa de „clăcași“ coborî în fundamente și începu îndată, aci, în fața lumii „claca“ pe care a venit s'o facă, punând în temeliile CASEI NĂDEJDILOR LEGIONARE, cele dintâi petri, cele dintâi cărămizi..

Și dela rugăciune, dela cântări scumpe inimilor legionare, — în loc de a se înșirui la mese, la ospăț, — legionarii, echipa de noapte se înșiruiră la muncă din greu... Și nu vor avea odihnă ziua și noaptea, până nu vor ridica în naltul cerului, Casa inimilor lor și a nădejdii neamului nostru al tuturora...

Altă lume, alte socoteli de viață!

Ajută-le, Doamne!

Micul vestitor

Dr. Leonida Popp
membru ACTIV al Societății de Radiologie din Berlin.

O mare onoare pentru știința românească.

Aflăm cu multă plăcere, că dl Dr. LEONIDA POPP, Docent Universitar, Medic primar radiolog la Dispenzarul policlinic al Municipiului București, — a fost ales MEMBRU ACTIV AL SOCIETĂȚII RADIOLOCE DIN BERLIN, — Societatea celor mai mari învățați germani în știința de radiologie. Este singurul și întâiul Român, pe care învățații Germani l'au ales membru activ în rând cu ei, — unul singur mai fiind în țară ca membru corespondent numai, al acelei Societăți. Ne felicităm de această alegere, și-l felicităm pe cel ales. Dl Dr. Leonida Popp e fiu de preot din Ardeal, dela Bichigiu (jud. Năsăud). A fost medic radiolog foarte căutat la Galați, iar de un an de zile s'a mutat la București (Calea Victoriei No. 63).

D-sa pleacă zilele acestea la Viena la un mare sfat (congres) de Doctori, unde va prezenta o comunicare, ca rod a cercetărilor dsale științifice, de mare însemnătate. — A fost chemat ca Docent Universitar la Universitatea din Cluj, încă de acum 4 ani.

S'a făcut o sfântă dreptate

bisericii ortodoxe române din Arhiepiscopia Sibiului și poporului românesc din cuprinsul ei

O nouă însemnată izbândă a I. P. S. Sale Metropolitul Dr. N. Bălan, — și o dreaptă judecare adusă de guvern.

Românii noștri din Ardeal, în deosebi cei din ținuturile săsești, știu prea bine ce era „Universitatea Săsească“. Pe la anul 1210 20, Regele Ungariei Andrei II., ca să îndemne pe Sașii cari veniseră pe aici mulți în Ardeal, să facă negoț mai cu putere, — le-a dăruit o avere mare: numeroși munți și pământuri, din a căror venite să se ajute în nevoile lor.

Dar averea cea mare nu le a fost dată numai lor, ca Sași, ci locuitorilor din hotarele acelea pe cari Sașii erau așezați. Dar cum bieții Români nu erau luați în samă, tot venitul averii „Universității săsești“, l'au folosit numai Sașii, sute de ani de zile. Ei chiar mai luau dela Români, cerându le dijmă (zeciuială) și pentru preoții lor săsești și pentru trebuințele lor bisericești și culturale.

Abia în veacul trecut, după 1848, când și neamul românesc începu a-și cere drepturile sale, prin stăruințele unor bărbați mari, ca Mitropolitul Șaguna, conducerea „Universității Săsești“, începu să dee câte o fărâmă, foarte neînsemnată, și Românilor de pe hotarele ei, numite „Fundus Regius“. Deși Românii sporiseră, încât erau de 2 și de 3 ori cât sașii, pe acele cuprinsuri, totuși sașii le dădeau ca o „miluire“ doar a suta parte din ce li-se cădeai Dădeau însă ungurilor, deși se aflau numai ca de sămânță — și anume de 20 de ori cât Românilor.

Ni s'a făcut tot timpul o mare nedreptate!

Stăpânirea românească încă i-a lăsat pe sași așa până la exproprierea marilor moșii. Atunci a luat și din pădurile „Universității săsești“, o mare parte, dându-le comunelor vecine cari nu aveau pădure. Dar le-a rămas totuși o avere încă mare, în case, prin orașe, și munți și munți.

Abia acum, după 20 de ani, de răbdarea românească, guvernul la cererea mult repetată a celor înțelegători dela noi, — s'a hotărît să facă ordine în pricina cu „Universitatea Săsască“. Anume a spus: Averea aceasta a fost dăruită de Domnitorul acelor vremi, locuitorilor de pe „Fundus Regius“ (ținuturile locuite și de sași).

Ca să fie odată dreptate în pricina asta, împărțim averea între cei cărora s'a cuvenit prin toate cele 7 veacuri, dar s'a folosit numai de unii. Numărăm sașii câți sunt pe acele locuri și lor le desfacem din acea avere, atâta câtă li-se cuvine după numărul lor, — iar cealaltă avere, o dăruim „Fundațiunii Culturale Regele Carol II“, pentru scopurile ei de răspândire de cultură în popor.

Și s'a făcut lege, prin care s'a înfăptuit împărțirea. S'a luat sașilor cât li-se cuvine, ba chiar mai bine. Acea avere să fie de tot a lor. Folosească o cum vreau, fără amestecul altora. Iar cealaltă fu dată Fundației Regale. — Sașii s'au mulțumit și s'au împăcat cu aceasta, — pentrucă altfel puteau ajunge și mai rău: ei tot scăzând și românii tot sporind, ca mâne se putea să ajungă a primi parte tot mai mică, până la o nimica toată.

— Dar Inalt Preasfințitul Mitropolit Dr. N. BĂLAN dela Sibiu a spus: Nu-i așa nu-i de tot bine. Noi poporul român ortodox din Transilvania, care 700 de ani am fost mereu scurtați în dreptul nostru de voinicia conducerii săsești a acelei averi ajutată de stăpânirile străine, când dela Viena, când dela Budapesta, — noi primeam ce primeam, foarte puțin, păcătos de puțin, din acea avere, pentru nevoile bisericești și școlare, culturale, — iar de acum nu vom mai primi — nimic!

Și s'a dus la București și a luminat lucrul așa de viu guvernului și apoi Maiestății Sale Regelui, — încât și guvernul și Maiestatea Sa au spus: E prea dreaptă plângerea Bisericii ortodoxe Române din Ardeal, cea scurtată în dreptul ei 700 de ani. Ei i-se cuvine acum și după legile pământești și după cele dumnezeești, stăpânirea peste averea luată (pe drept) dela „Universitatea săsească“! Folosindu-o pe viitor ea, biserica ortodoxă română, abia își va primi o mică mică parte din uriașa păgubire ce i-s'a făcut prin veacurile trecute“. Și guvernul cu întărirea M. Sale Regelui, a hotărît, a se trece acea avere dela Fundația Regală, în stăpânirea Arhiepiscopiei române ortodoxe din Sibiu.

S'a făcut prin aceasta o mare dreptate și o reparare măcar în parte, a uriașei nedreptăți din trecut, — fapt pentru care biserica ortodoxă română și poporul ei credincios din Ardeal, au cuvinte de mare mulțumită Maiestății Sale Regelui și guvernului Său, — ca și tot atât de mare mulțumită Inalt Preasfințitului Mitropolit Dr. N BĂLAN, — care a izbutit a lumina pe cei hotărâtori și a aduce la biserica ce înțelept și părintește păstorește, — acea însemnată avere.

—o—

Invățători neplătiți de trei luni

Un număr de 300 de învțători împărțiți la revizoratele din Ardeal nu și-au ridicat salarele de 3 luni. Din pricina aceasta ei au hotărît să trimită o delegație la M. S. Regele, spre a-i cere sprijinul.

Laudă vouă, cinstiţi Legionari!

Suntem la jumătatea anului. E timpul înoirii abonamentelor. Administraţia (purtătoarea socotelilor) foii noastre, vesteşte cu legionară mândrie, că, pe când alte foi la această dată, se plâng de nerânduiala în care cetitorii lor se găsesc cu plata pentru foaie, — »Libertatea« nu se găseşte în această stare dureroasă. Cetitorii ei fiind, 90 din 100, legionari, se poartă şi aci legionăreşte, adecă cinstit, şi vin de bună voe, fără ameninţări şi ocări şi plătesc ce au de plătit, — aşa că numai puţini, doar 10 la sută, dacă se găsesc în nerânduială.

Rugăm pe toţi la această jumătate de an, a-şi face datorinţa cu aceeaşi cinste, trimiţându-ne plata înainte pe 3 luni sau pe 6, — şi cei ce ştiu că au întârziat cu ceva pe trecut, să trimită şi aceea ce mai au de trimis.

— Cu plăcere facem aceeaşi mărturisire şi despre depozitarii noştri legionari, cari primesc 10-20-50 de foi spre împărţire. După ce îşi opresc partea ce li se cuvine pentru osteneală, — aproape toţi şi-au înaintat aceea ce datorau pentru foile desfăcute de ei. Puţinii cari mai sunt înapoi cu ceva, — vor trimite şi ei după această aducere aminte ce le facem prin aceste şire. Nu voim să ştim, nici să auzim, că şi printre legionari s'ar afla, ca printre vânzătorii altor foi, oameni lipsiţi de simţul datoriei şi al cinstei celei mai curate. Acela n'ar mai fi legionar.

— Am împărţit în anul trecut (şi la începutul celui de faţă) trei ediţii (rînduri de tipărire) din Calendarul „Libertăţii“. Cu mândrie pentru cinstea ce domneşte în Legiune pomenim aci, că abia ni-au rămas pe-afară, neplătite până azi, vre-o 5—6000 Lei, cari şi ei ne vor veni.

Le spunem acestea ca un atestat îmbucurător despre starea sufletească din tabăra noastră legionară! Şi până această ţinere la cinste, la curăţenie sufletească chiar şi în faţa ispitei banului, este trează şi sănătoasă, suntem cu totul bine încredinţaţi, de păşirea cu paşi tot mai îndesaţi spre izbânda Legiunii. Cinstea şi curăţenia sufletească este, şi să fie tăria ei!

Războiul — se mai poate opri?

Iată marea întrebare ce tulbură multe minţi şi judecăţi. Căci atâtea alergări de bărbaţi politici şi şefi de armate, chiar capi ai statelor, dela unul la altul, nu-s semne bune.

Abia-s 2 săptămâni de când Şeful marelui Stat major german trecu, aproape grăbit pe la Sofia (Bulgaria), apoi la Belgrad (Sârbia) şi se opri la Budapesta (Ungaria)... De ce? De florile mărului?

Indată veni Preşedintele Poloniei la Bucureşti şi Regele nostru îi întoarse vizita stând 4 zile în Polonia, privind mari defilări şi mişcări de armate, şi a doua zi soseşte la noi iarăşi Şeful Marelui Stat major polon... Pentru mai apropiată înţelegere.

Capul Austriei Schuschnig merge zilele acestea în Italia, dar se joară, că nu merge să facă politică, numai aşa de plăcere... Crede, fiule...

*

Mai nou, la 2 Iulie, un mare ziar englez vesteşte, că pentru Luni (5 Iulie) miniştri, englezi au fost rugaţi să stee gata a lua parte la un mare sfat ministerial în afară de şir, în care se vor lua »măsuri însemnate«. Şi vorbind de stările din Spania, acelaşi ziar spune, că dacă se va trece a se da ajutoare pe faţă luptătorilor din Spania, apoi Franţa va putea pune (mai bine va pune!) la îndemână guvernului (comunist) din Valencia, mijloace nu mai puţin grozav de puternice, decât cele pe cari le va primi generalul Franco dela ai săi sprijinitori!

Iată dară, cu ce şi bat capul conducătorii de State: Să se încaere pe faţă în jurul Spaniei, unii, cei de partea Franţei şi Angliei, ajutând pe comunişti, împotriva luptătorilor creştini, ajutaţi de Italia, Germania şi Portugalia.

Le-a luat D-zeu minţile, şi fac aceea ce doresc duşmanii creştinătăţii, jidanii.

Oare noi de care parte stăm?

*

TOT SEMNE DE „PACE“...

Generalul Göring a dat ordin, ca toţi câţi în Germania au mai mult de 10 tone de fier sau oţel, trebue să-l înştiinţeze până la 15 Iulie, — (căci fabricele de arme şi unelte de războiu adună tot!)

— Anglia, cea care ţine pământul în braţe, se plânge că nu mai are destul oţel, căci fabricele de arme l-au adunat tot, — şi va trebui să scadă de tot taxele pe oţelul ce se aduce din alte ţări, numai să vie cât de mult... Ca să aibă din ce găti galuşti pentru neamurile şi ţările ce nu se pleacă poruncilor ei...

*

ITALIA ŞI GERMANIA

s'au retras din ortăcia ce făcuseră cu Anglia şi Franţa, de a păzi ţărmii Spaniei, ca să nu se mai trimită luptătorilor de acolo ajutoare în oameni şi arme din afară, pentru că au văzut că-s purtate cu vorba, pentru ca ELE să nu mai trimită, — dar spun Italienii, în acest timp, din Anglia veneau mereu, pe ascuns, pentru comunişti, şi arme şi oameni... Adecă se trag pe sfoară ţările între ele, ca vecinii cei cu gânduri ascunse unul faţă de altul...

*

RUSIA

se pregăteşte din greu şi ea... Guvernul va cere dela toţi cei cu ceva avere, împrumut cât pot da mai mult! Vrea să scoaţă 4 miliarde (mii de milioane) ruble, pentru înarmarea armatelor sale.

Dela serviciul propagandei scrise

— BIROUL CENTRAL AL „LEGIUNII“ —

Se atrage atenţiunea Domnilor Şefi de judeţe şi camarazilor însărcinaţi cu propaganda scrisă în judeţe, că în depozitul nostru central se găsesc reviste şi ziare legionare numere mai vechi, cu articole foarte interesante, care constituesc un excelent material de propagandă.

Articolele sunt din acelea care se pot citi în orice timp.

Recomandăm aceste ziare şi reviste în mod deosebit, mai ales că le-am scăzut preţul.

Se primesc comenzi: Ing. M. Smărăndescu Str. Gutenberg Nr. 3 Bucureşti.

1. Libertatea 1 leu în loc de 2 lei.
2. Glasul strămoşesc 2 lei în loc de 3 lei.
3. Omul nou 1 leu în loc de 2 lei.
3. Insemnări sociologice 3 lei în loc de 5 lei.
5. Rânduiala 10 lei în loc de 15 lei.
6. Ideia românească 4 lei în loc de 6 lei.

Cărţi legionare noui apărute:

1. Prezent I. I. Moţa 12 lei.
2. Note de pe front N. Totu 30 lei.
3. Rânduri către generaţia noastră I. Banea ed II. 5 lei.
4. Cum trebue înţeleasă dreptatea socială. Gh. D. Orşoveanu 5 lei.

POSTA REDACŢIEI

— CELOR CE NE TRIMIT FOTOGRAFII luate la adunări, luate cu aparate mici, — le facem cunoscut, că nu suntem ajutaţi cu astfel de fotografii mici, căci la scoaterea de clişee de pe ele, ies slabe de tot, — cum le-aţi văzut în mai mulţi numeri. Numai fotografii *bune* *măricele* şi curate, ies în clişeu pentru tipar. De aceea unele nu le putem da deloc, că nu s'ar vedea în foaie, decât o parte.

NOUTĂŢI

Aleargă azi iute lumea cu automobile, cu aeroplane, cu maşini de tot felul, — dar se şi azvârle neasemănat mai repede în braţele morţii, ca mai nainte-vreme. Numărătoarea (statistica) americană a scos la iveală că în anul trecut 1936, au fost în America de Nord, 111.000 de morţi din nenorocire cu maşinile. Din acestea 38.000 au fost ucişi de automobile sau în fuga cu automobilul, celelalte cu aeroplanele, şi cu alte maşini grăbite.

*

Când mai ai zile de trăit! Elevul de Şcoală militară Petre Mocanu dela Şcoala militară din Tecuci, s'a urcat cu un aeroplan în văzduh, la 1 Iulie. Sus în aer a fost prins de o straşnică furtună, care-i legăna aeroplanul ca pe un fluture în toate părţile. El văzând primejdia, şi că nu are putere a-şi mai stăpâni maşina, — a sărit de pe ea cu paraşuta, lăsând aeroplanul în ştirea Domnului. Intr'asta i-a fost norocul. Paraşuta s'a deschis şi el a venit în jos, legănat ca un gândac atârnat de un comănac, — dar a ajuns cu viaţă la pământ, în vreme ce aeroplanul praf s'a făcut.

*

O glumă proastă, sau o mişelie, a făcut cineva cu oaspeţii dela o nuntă din Budapesta. Un proprietar avea nuntă şi vreo 100 de învitaţi. Proprietarul făcând ospăţul într'o grădină, — a lăsat să fie tăiat un porc, să se scoată din el măruntaele şi apoi să fie fript aşa întreg la frigare, dând o friptură foarte bună. Când porcul fu tras în frigare şi începu a fi învârtit peste vatra de jăratec, să se frigă şi multă lume se adunase în jurul lui de privea frigerea, — de-odată porcul face explozie (aprindere cu spargere) ca o bombă de tun! O spaimă de nespus a cuprins pe toţi! O fetiţă de 7 ani a fost călcată în picioare de cei cari fugeau în laturi spăriaţi! Ce era? Un zmintit a pus, din glumă sau din răutate, într'o pungă praf de puşcă în lăuntrul porcului, — şi aceea când a ajuns căldura la ea, a luat foc, ca o bombă.

*

Soarte de zburători. Un avion militar francez a luat foc la 1 Iulie. Cei 5 soldaţi, între cari 1 ofiţer, au ars de vii! — La Pesta în aceeaşi zi s'a prăbuşit un avion, omorând sub el pe pilot (conducător).

*

Dela conducerea centrală, se vestesc următoarele: 1. „Cooperativa Legionară“ care se va deschide în curând la Bucureşti, are trebuinţă de zece copii de ţărani cu şcoala primară terminată, sănătoşi şi desgheţaţi, cari să fie crescuţi în vederea viitorului *negoţ legionar*.

Ce scop frumos! Ca mâne Legiunea va întreprinde în toată ţara deschidere de prăvălii româneşti, cari să iee ele în mână venitul neguţătorilor străini şi necredincioşi neamului şi ţării noastre! Inceputul îl face prin aceşti 10 puişori de Românaşi, pe cari îi cere să-i crească sub supraveghierea sa.

2. Atrage luarea aminte, că s'au ivit prin ţară înşelători, cari se dau trimişi legionari, la urmă cer bani ca pentru legiune sau altfel înşală pe cei de bună credinţă. Unii vând svastici, insigne, broşuri legionare. Să nu fie primiţi şi sprijiniţi. Legiunea îşi are oamenii săi de încredere pe judeţ, pe plase, — ştiuţi şi recunoscuţi. Prin acela îşi desface şi lucrurile sale.

*

Mare rupere de nori, a căzut asupra ţinutului Craiovei, la 1 Iulie pe Valea Amaradia, pe la Adâncata şi Goeşti. A căzut grindină (piatra ca ouăle de raţă, unele bucăţi de câte 300 grame (a treia parte din kilogram), omorînd paseri, oi, chiar porci aflaţi în câmp. Li-au spart capetele de au căzut jos morţi. Oamenii prinşi în liber s'au ales cu capetele sparte, până au putut fugi găsind adăpost. Furtuna turbată a descoperit multe case. Clădiri mai şubrede au fost răsturnate. Coperişele mai vechi au fost ciuruite ca bătute de petri. Pomii zdrănţuiţi. Mii de hectare de grâu, de porumb (cucuruz), au fost făcute una cu pământul. Tot aşa viile şi grădinile! Mulţi copaci au fost răsturnaţi peste linia ferată, oprind mersul trenurilor... Ţinutul cu bogate vii de Drăgăşani, a fost în mare parte potopit.

Cam aşa, — doar mai uşor, — în judeţul Muscel şi pe la Turnu-Măgurele.

E mare jale în toate acele locuri. Doamne apără.

TIPOGRAFIA „ASTRA“ S. A.—CLUJ, CALEA MOŢILOR 59